

352 (20)

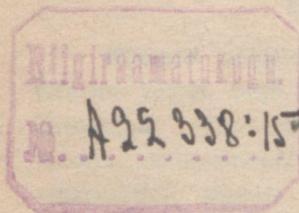
1934

Alfred Nirk

Pöhif.

Wallaomavalitsuse reformi teostamise väljawaateid ja sihtjoone

A 934
Nirk

SL. 12464

Sunnien. 7. II. 24.

Feb. 23
1. II / 56

22421 1/2

21:860 224

M

oödumud aastal laialisaadetud üleskutse peale on paljud wallaomavalitsed saanud tänuväärtselt suurel hulgjal materjaali ja andmeid omavalitsuse läsimuse kohta. Saadud andmed on eriti väärtsilikud selle töttu, et nad tulevad inimeste käesi, kes wallaomavalitsuse tegevuse keskel seisnud aastaid.

Kogutud materjaalid wõimaldavad üldjoone tömmata meie omavalitsuse korralduse üle tegeliku elu nõuete kohaselt.

Et wallaomavalitsuse ümberkorraldamine hädaajalikuks ojutub, see on vastuvaidlemata selge. Küsimus seisab waid selles, mil viisil s. o. missuguse koosseisuga riikivõim juures on wõimalik maaelu põhjapanewa ümberkorraldamise läbiviimine, kuna seniaegne seadustandev ja valitsew wõim ei ole nähtavasti tahtnud ega suuteline olnud siin midagi ettevõtma. Asjast huvitatuid palub autor mitte keelduda awaldamast oma arvamuši.

Jaanuari kuul 1934,
Käsprel, Pääsküla p. ag.

A. Nirf.

Walla- ja linnaomavalitsuse õigused peawad olema ühesugused.

Mitmed põhjendused räägivad selle poolt, et omavalitsuse reformi korral peab seaduseandja maa- ja linnaomavalitsusi ühe-õigustama. Maaharijad on riiki kandev klass. Sellepärasest tuleb maaelu meeldivamaks teha sissetuleku tasuvuse tösimisega ja wallaomavalitsuse õiguste laiendamisega, wõimaldades latalistel hulkadel ühtlasi omavalitsuse tööst otsekohest tegelikku osavõtmist.

Maa- wõi õigemini oeldud wallaomavalitsuse ümberkorraldamise küsimus on seisnud päävalorral kogu wabariigi kestivuseaja. Linnaomavalitsuse ümberkorraldamisest aga ei ole üldse kunagi räägitud. Sarnane nähe on seletatai sellega, et linna omavalitsuse korraldus on jäanud weneajal wäljakujunenud praktilisele alusele. Kuid ajalooliselt arenenud wallaomavalitsuse õigused on Eesti riigi keskvõim juba wabariigi teklimisel põhjalikult tühistanud ja meile sisse toonud wene semjus waimu. Järele on jäanud waid vari endisest laiaulatuslikust

wallaomavalitsusest, peaaegulikult nimetuse nõol teataava hulga üles-annetega ja keeruliseks muudetud raamatupidamisega.

Sellepärast võib õigusega öelda: Kui oleks weneaegne walla-omavalitsuse korraldus alale jäänud tarvilike muudatusega, nagu püsib linnaomavalitsuses, siis ei oleks meil üles tösnud ega pää-wakorral seisnud maa- või wallaomavalitsuse ümberkorraldamise küsimust. Sest weneaegne Liivi- ja Eestimaa wallaomavalitsuse korraldus oli eeskujulikumaid omal alal, nagu tõendavad seda asja-tundjad (prof. Ezekey).

Mikspärast riigikogu ja wabariigi walitsus ei ole sianि wallaomavalitsusi elunõuetele was-tawalt ümberkorraldanud?

Eesti on enamvähem puhtal kujul ametnike- ja hoolekanderiik. Sellepärast sünib seaduse andmine ja walitsemine ametnike ja asutuste arivamusste kohaselt. Peale selle on riigi keskwööm alati olnud linna orientatsiooniga. Maa elanikel on huudunud ja huudub praegu kaasa-rääkimise ja kaasategemise võimalus walitsemises ja seaduseandmises. Parteide esitajad riigikogus ei ole millalgi tegelikke samme astunud laialiste rahvahulkade seisukorra tunduvalks parandamiseks ja walla-omavalitsuse korralduse küsimuse lahendamiseks. Ühtesoodu on rahva esindajad töötanud läsiläes sotsialisatliku ilmataate pooldajatega, kes omale sühiks on seadnud rahva waesustumise ja proletariseerimise.

Wabariigi keskwöömu suu on tsentralistiline, nagu nõudwat seda köige unem riigidiguse teoria ja mille olstarbekust meil tegeli-kus elus tahetakse katsetada. Selle teoria järele pidavat kõik võim, ka köige pisemais asjus, olema riigt keskwalitsuse käes. Kohapealsed organid, muu seas wallaomavalitsused, võdiwad selle järele olla ainult walitsuse võimu korralduste kohapealsed täitjad.

Et rahwas sarnase seisukorra juures riigi ja omavalitsuse lege-wuse wastu ükskõikseks muutub ja et sarnane rahwa ükskõiksus makswale korrale hädaohhlikuks kujuneb, see küsimus ei uüi hnwi-tawat praeguseid võimul olijaid.

1930 a. töötati välja wallaomavalitsuse seadus kohtu-siseminis-teeriumi ametnike poolt, kelledele makseti selle töö eest tasu Kr. 2850. Wallaomavalitsuse tegelaste käest ei ole selle seaduse kawa väljatöö-

tamisel mingisuguseid andmeid ega näpunäiteid kütstitud. Sellepärast puuduvad mainitud seadusefakas ja need vähedel digused, mis praegu maksivad wallakorralduses maainimeste kasuks veel alal hoidunud. Sest ametnikeril ei astu mitte üksi mingisuguseid samme maaharijate sisse-tulekute töömisels, waid ta tahab ja kõiki oma valitsuslisi digusi walla-rahwalt tegelikult ära võtta. Igagi wallamaja asukoha kütsumise peab otsustama lõplikult wabariigi siseminister.

Riigikogn ja walitsus oma osavõteliise koosseisu töötka ja puht-linna orientatsiooni pärast ei ole wõimeline maavalitsusi ära kaotama ega wallomavalitsusi ümberkorraldama maarahwa uõnute kohaselt. Selleks peawad tulema uued inimesed.

Maavalitsused ei ole sisuliselt mitte omavalitsuse üksused, waid lohapealsed keskivalitsuse asutused.

Möödunud suvel enne põhiseaduse rahvahääletust dellareeris Wabariigi walitsus, et maavalitsused kaotaksé ära. Selleks pidi koostatud olema igi seaduse eelnõu. Samal ajal otsustas aga walitsus anda maaivalitsustele maad. Samuti näewad ette mitmed hiljem väljaantud uued seadused, ministeeriumide korraldused jne. maaonna-valitsuse esitajate määramist mitmesuguste komisjonide ja asutuste koosseisu. On ju päris loomulik, kui maavalitsusi tahetakse ära kaotada, siis ei tule neile enam anda maad, ei tule määrata nende esitajaid komisjonidesse jne.

Waldade suurus ja piirid.

Olemasolevad wallad on osutunud elujõulisteks. Kui ameti-asutuste kantseleides ja mujal on tekinud arwamine, et waldade arvu tuleb wähendada ja et waldu maaala suurendamisega naaberwaldade liitmise teel saab elujõulisteks teha, siis on sarnane arwamine paberline. Tegelik elu näitab, et sagedasti just vähedel wallad on elujõulised. Ja wallaelaniku seisukoohalt waadates on seisukord seda parem, mida wäiksem wald. Igal wallaelanikul on tegemist wallavalitsusega, mis pärast wallamaja peab kõigile lättesaadatu olema. Waldade liitmise teel laugeneks tuntuvalt wallamaja asukoht suurel hulgjal wallakodanikel. Waldade arvu wähnenmise läbi eemalduks suur hulk tegelasi oma-valitsuse tööst. Samuti laiemate hulkade tegelik osavõtmise wallomavalitsuse tööst ei oleks küllaldaselt wõimalik. Wallavalitsuse liige sel oleksid tundmatuid laugemal elutsevad wallaelanikud jne.

Mainitud asjaolud on tähelpanuväärsed ja olulised. Maaelu tuleb teha mugavamaks ja inimestele meelditvamaks. Seda võimaldavad vähema maaalaga wallad. Walla elanikkunde arvu ei tule sellepäras tõrendada mitte waldade liitmise teel, vaid mõistliku asundamispoliitika ja rahwaarwu loomuliku juurekasw u teel.

Küll tuleb aga waldu oma maaala poolest muuta ümmargusemaks nõnda, et wallamajad oleksid võimalikult enamvähem walla keskel. Lahusolevad walla osad tulevad liita naaberivaldadega. Walla piiride muutmisel ja maaalade liitmisel naaberivaldadega tuleb arvestada vastavate wallaomawalitsuse seisukohtadega.

Wallaomawalitsus.

Wallaomawalitsus peab olema korraldatud walla rahva suuremal arvul omawalitsuse tööst tegeliku osawötmise alusel. Sellepäras t peab wallawanem ja wallakohtunikud otsekohes walitud olema walla hääle-diguslike kodenikkude poolt. Wallawanemale tuleb anda suurem õim ja tema peale tuleb panna vastutus wallaasjade korraliku ajamise eest. Wallawanema peale tulevad panna politsei kohused, nagu see on olemas mujal haritud maades ja olemas oli ennemalt meil. See uuendus tools muu seas suurt kulude kokkuhoidu, kuna riigi palga peal seisvad maapolitseini kud vabanewad ja võiksid osuda iseseisviale loovale tööle

Riigi ja wallaomawalitsuse võimud peavad üksteist täiendama, ega või mitte seista vastamisi, nagu meil neid kujundada katsutakse.

Wolikogu.

Wolinikkude walimine peaks sundima kahel korral wolikogn koosseisu uuendamiseks pooles suuruses kahe aastase waheajaga, et saawutada omawalitsuse töös ühtlust ja järjekindlust. Sama walimismoodus tuleb maksma panna ka linnades.

Walimistest osawötmine peab lubatud olema ainult neil hääle-diguslike kodenikel, kes maksavad wallale mõnesuguseid makse ja kes oma kohustused walla vastu on täitnud ning wallalt mitte alalisi toetust vastu ei võta. Passiivne walimissõigus võiks olla isikutel, kes juba wanemates aastates ja elu tunnevad. Wallawanema wanus ei võiks olla alla 30 aasta. Samuti võiksid hääletusest osawöötta ainult need kodenikud, kes vähemalt ühe aasta alaliselt walla piirides elanud.

Täiskogu.

Walla täiskogude koostöö wallaomavalitsuses peab olema võimaldatud, et laialisi hulke omavalitsuse tööle ligi tõmmata. Rahva otsekohene osatöötmine omavalitsuse tööst on alati annud häid tulemusi. Täiskogud olid olemas ennemalt meil ja neid leidub praegu teistes maades.

Asjaajamine.

Waldade asjaajamine tuleb lihtsustada. Ülearune paberit uputus peab ära jäääma. Wallad peawad wabanema sunduslikult peale pandud ülearustele külude tegemisest.

Walla maad.

Maaseadusega waldadelt ärawõetud maad või nende sissetulek tuleb waldadele tagasi anda. Linnadele jäeti puutumata suured mõisad ja tagavaramaad. Kaks erilist mõõdupuud linna ja wallaomavalitsuse suhtes ei ole millegagi põhjendatud.

Walla kohtus.

Kohtud wähemate nõnde- ja süniteoasjade arutamiseks peawad maainimestel kättesaadavad olema. Sellepärast tulevad wallakohtud viivituseta ellukutsuda.

Praegusel ajal harilaste rohkuse juures ei või kohtumõistmine waldades enam mingit raskust sünditada.

Olgugi, et maa selles küsimuses on oma arvamist kategooriliselt väljendanud ei liigu wallakohtute uesti asutamise küsimus paigalt. Sest takistuseks on siin meie riigi keskvõimu ise kõikteha tahtmine. Maasitajad riigikogus ja valitsuses ei ole seda küsimust kunagi tõsiselt võtnud.

Koolid ja hoolekanne

kunluwad otsekohje wallaomavalitsuse waldkonda. Õpetajate valimine ja wallandamine, seaduses ettenähtud juhtudel, peab kuuluma wallaomavalitsusele. Hoolekanne on esimesi ülesandeid wallaomavalitsuse tegevusnes. Kuid abi peawad saama ainult need, kes seda tödesti wajavad.

NR 92 (7. II. - 74)
RIIGIRÄVAKUKOGU

Wallassekretärid.

Wallassekretärid on wallaametnikud, kes peavad palgatud olema walitsuse poolt üldiselt kindlaks määratud palga alusel. Sekretär on asjatundja omal alal. Tema wallandamine wöib sündida, nagu riigiteenija lohta kindlaks määratud, seaduses ettenähtud juhtidel.

Riiklik järelwalwe.

Üldiste mõistete järele peab seisma riiklik järelwalwe teostamine omavalitsuse üle selles, et omavalitsuse organite tegewust seadusenõuetega kooskõlas hoida. Järelwalivet ei wöi olla mitte omavalitsuse töö otstarbekuse üle, nagu meil unites wallaomavalitsuse seadusekawades ettenähtud. Sarnane järelwalwe looks politseilise riigikorra, mis muidugi ametnikertiigi mõttel wastaks, kuid millisel korral üldse ja eriti meie oludes mingisugust õigustust ei ole.

Löppsõna.

Kui wöib püsida tugevana lõikide positiivsete riiki kindivate elementide tiheda koostöö juures. Kui riigivõim, omavalitsused, seltskondlikud organisatsioonid ja üksikud isikud vastatikuses arusaamises igaüks oma kohust täidavad, siis ei tule riigijuhtidel kumagi tarividust lohutada maainimesi usuga helgesse tuleviku, nagu nüüd seda tehakse. Waid meie elaksime ka olewikus huviwääriselt ja ei oleks meil puudust ka tulevikuusust. Reaalelu ei läi muidugi heade soovide järele. Maaharijal tuleb sellepäraast niihäsli wallaomavalitsuse õiguste jaluleseaduseks kui ka maapidamise tulnukuse töötmiseks ise tegelikult rohkem sammusid astuda. Selleks peavad kõik omavalitsuse küsimusest ja maaelu paremast korraldamisest huvitatud isikud üle maa leidma wöimalusi ja teid wäljaspool erakondi asja lääfile wötmiseks. Tuleb üleswöltka wöitlus meil wäljakujunenud ametniku- ja hoolekanderiigi wastu, kes kaotab kodanikkude isetegewüst ja algatustahet.

